कुष्मात् सप्तप्रहीपेन प्रक्रवास्टादिवाद्यकै:। इरे: पचप्रहीपेन बहुशो भक्तितत्पर:॥" इति पान्नोत्तरखके १०० खधाय:॥॥॥

खय नीराजनमाहास्त्रम् ।
खान्दे बद्धनारस्वं वादे ।
"बहुवर्णसमायुक्तं व्यक्तन्तं केश्ववीपरि ।
कुर्यासाराजिकं यस्तु कच्चकोटिं वसीद्दि ॥
कर्पूरीण तु यः कुर्याद्धकात केश्ववस्त्रहेन ।
खाराजिकं सुनिश्चेष्ठ ! प्रविश्चेद्विष्णुम्चयम् ॥"
सदेवान्यत्र ।
"रीप्तमन्तं थकपूरं करीत्याराज्ञिकं हुप ! ।
छण्णस्य वसते कोके सप्तक्ष्णानि मानवः ॥"
सजीव श्चितोमासंवादे ।

"सल्वहीनं कियाहीनं यत् सतं पूजनं हरे:। सर्वं सम्पूर्णतामेति कते नीराजने प्रितः।" हरिमक्तिसुधोदये।

"कला नीराजनं विकारिंगावका सुरस्या। तमीविकारं जयति जिते तस्तिक् को भवः।"

"कोटयो जसहत्वानामगन्यामकोटयः।
इहत्वानोकमानेय विष्णोः साराजिकं सुखम् ॥
यच दीपत्य माहात्मं पूर्वं निखितमस्ति तत्।
इट्यं सर्वमनापि प्रायेगमिदतोरनयोः॥
यतः साहरसत्याय महानौराजनन्विदम्।
इट्यं दीपतत् सर्वेवंन्यमाराजिकच यत्॥"
तदुक्तं श्रीपनस्येन विष्णुसम्मे।

"धूपं चाराचिकं प्रश्लेत् कराभ्याच प्रवन्दते। कुलकोटिं ससुबृद्ध याति विष्णीः परं पदम्॥" ऋलागमे च।

"नीराजनच यः पश्चित् देवदेवस्य चिक्रयः। सप्तनकानि विष्यः स्थादन्ते च परमं पदम्॥" इति चरिमक्तिविषासः॥

व्यविष्टं बाराचिकप्रव्दे दृष्ट्यम् ॥ नीरिन्द्रः, पुं, (ति + द्रेर् कस्पने + भावे किए। नीरा नितरां कस्पनेन दृन्दित सुभगेन प्रोभते दित । दिह प्रमेच्यें + जन्।) अवस्याखोट-दृष्टः। दित प्रव्यक्तिका ॥ खाचे बोड़ा दित भावा॥

नौरक्, [ज्] पुं क्यो, (निर्+र्ज+भावे क्याप्।) रोगाभावः। तत्पर्यायः। खास्याम् २ वार्तम् ३ व्यवासम् ५। (रज्+भावे क्याप्। निर्वास्त दक् रोगो यस्।) रोगमूकी, नि। तत्पर्यायः। पटुः २ उत्तायः ३ वार्तः ३ कस्यः ५। इति देमचन्तः।१।१६०। (यया, सुश्वेते चिकत्वितस्याने २५ व्यथाये। "यतेन पास्यो वहुन्ते नीरको निरुपहवाः॥") नौरकं, क्यो, (निर्यात रुजा रोगो यसात्।)

कुष्ठीयधिः। इति जटाधरः॥
नीरवः,, चि, (निर्मता रुजा रोगी वस्ता।)
रीगाभाववानः। यथाः शास्त्रपरावे।

दीनाभाववान् । यथा, भ्राम्यपुराये । "श्राम्योश्यि स्तवराजेन स्तुत्वा यक्षास्ववास्त्रम्। भूतात्वा नीरजः श्रीमांस्त्रसादीगादृविमुक्तवान्॥" नीरूपं, त्रि, (निर्गास्ति रूपमस्वेति।) रूपा-भाषविधिरुम्। यथा। नीरूपस्वापि कालस्य रित्रयवेदालाश्वपममेनेति वेदान्तपरिभाषा॥ नीरेस्वकः, त्रि, (निर्गतो रेस्यः पात्रर्थसात्। कृष्।) घूलियून्यसून्यादिः। यथा। नीरेस्वक-

भूरभूदिति चन्पदारज्ञाकरः ॥
नीलं, की, (नीलतीति । नीलं + खन् ।) नीली ।
दित भेदिनी । ते. ३३ ॥ काच्यवसम्। तालीभ्रपत्रम् । विषम् । सीवीराञ्चनम् । (पर्यायीरस्य
यथा, वैद्यकरज्ञमालायाम् ।

"सुवीरकं पार्वतेयं यौवीरं नीलमञ्जनम् ॥") तुर्यम् । इति राजनिर्घेष्टः ॥ मृत्याङ्गाशीत्तर-भ्रतकरणान्तर्यतकरणविष्ठेषः । इति यङ्गीत-हामीदरः ॥

(नीवासनद्य: । तत्पर्थायो वया,— "नीव: स्यामीवपनिका॥"

इति वैद्यवरतमानायाम्॥) मिलिविश्रेषः। नीलम् इति पारस्थभाषा॥

चसाधिसाहदेवता प्रति: । यथा, — . "मानिकामुक्तापनिहमानि गारत्मतं पृष्पकवस्त्रीनम् । गोमेदवेदूर्थकमकेतः स्यू रत्नावायोक्षस्य सुदे सुवर्थम् ॥"

द्रित सुकृतिचन्तामितः।
तत्पर्यायः। यौरिरत्वम् नीनाभाः नीनोत्पनः १ द्वयाची ५ महानीवः ६ सनीनकः । व्ययः गुवाः। तिक्तवम्। उव्यव्यम्। वपपिनानिकापहलम्। ध्रारीरे धरी
यौरिमाञ्चलो भवात। द्रित राजनिषेत्रः॥
व्यय दक्तनीनमञ्जवत्पत्तिपरीचादि यया,—

"तचे व संइजवधूकरपक्षवाय-वाजूबवाजलवनी कुसुमप्रवाले । देशे प्रपात दितिजस्य नितान्तकान्तं प्रीत्पुक्षनीर जसम्ब्रीतने चयुग्मम् ॥ तत्प्रत्यादुभयप्रोमनवीतिभाषा विकारिको जजनिधे चयकस्म्भूमिः । प्रोद्धिकतिकवनप्रतिबद्धवेखाः साम्ब्रेन्द्रतीसम्बर्धव्यती विभाति ॥ सवाधिताल इलस्ट्रह्मनाधिस्कृ-प्राकृशिधामहर्तक्रकत्वायपुष्ये: । यक्तेतरेच क्रमुमीर्गरिकार्यकाया-चासिन् भवन्ति मय्यः सहप्रावभाषः ॥ याचे प्रसद्गपयसः प्रयमं निधात-रस्विषः प्रिविमनप्रतिमाचायाये । नीनीरसप्रभवदुद्दस्भाच केचित् केचित्त्वा समस्कोकिनकक्रस्मासः ॥

रकप्रकारा विचारवर्षेष्रीभावभासिन:। जायनी मखयंकासान् राजनीता महागुणाः । कत्पावासिश्चावध्वकराभाषसंयुताः। धाव्भिकापटककायावर्षदीवेच दूषिता: ॥ तत एव हि जायको संखयकात्र भूरय:। श्राक्षमं ने घिति भ्रयकान् प्रश्वेतिन सर्यः ॥ धार्थमाणस्य ये हराः पद्मशासमार्थम् थाः। धारवादिन्द्रगीलख तानेवाप्रीति मानवः । यथा च पद्मरागाको जातुकर्भूभयं भवेत्। इन्द्रनीबेव्यपि तथा द्रष्ट्यमिवश्रीवतः ॥ परीचापवयर्थेच पदारागः परीस्थते। त एव प्रत्या हरा इन्द्रनीनमधिर्पि ॥ यावन्तच क्रमेद्यिं पदारातः पयोगतः। इन्द्रगीलम्बिक्तसात् क्रमेत सुमइत्तरम् ॥ तयापि न परीचार्थं गुकानामतिवृद्धये। मिबर्यो समाधेयः कथिष्द्पि कथन ॥ व्यायमात्रापरिज्ञाने दाहदोषेष दूषित:। सीरनर्थाय भवेझर्नुः कर्नुः कार्ययतुक्तया ॥ काचीत्यवकरवीरस्फटिकाद्या रह वृधेः वर्वे-द्याः।

क्षिता विकातय हमे यहणां मिलनेजनीयेन ॥
गुरुभायकितमायावेतियां निकामेव विज्ञेते ।
काचाद्ययावदुलर्जिवह्मानी पिणेवेण ॥
हन्त्रनीलो यदा किष्णत् विभर्णमातान्त्रवर्धताम् ।
रच्योयी तथा ताच्यो करवीरोत्पणादुभी ।
यस्य मध्यमता भाति नीकस्त्रेन्द्रायुष्टमभा ॥
तिहन्त्रनीकसित्यादुन्मदार्थं सृषि दुर्लमम् ॥
यसु वर्षस्य भूयकात् चौरे भ्तगुळी स्थितः ।
नीलतां तन्नयेत् सर्वे महानीकः स स्थाने ॥

यत् पद्मरागस्य मशायुकस्य चक्कं भवेकावसस्यतस्य । तिहत्त्वनीकस्य मशायुकस्य सम्बद्धस्यातुक्तितस्य मृत्यम् ॥"

इति जवक्युराखे दिक्र नी नपरी चा । क ने वानराक्तर:। इति मेहिनी। ने, ९६ ॥ नी ल-वर्षा:। नी जीवधि:। निधि विशेष:। जाक्द नम्। इति हमचक्र:॥ मझ वोष:। इति विकाख-शेष:॥ घटक्ष:। इति राजनिर्ध गरः॥ नी ल-वर्ण गुक्ते, चि। इत्य गरः॥ (यथा, देवी भाग-षते।॥। ८।॥८।

वते। १। ८। ६८।

"बीलं सत्त्वगुकीपेतं प्रादुराच मञ्चाद्यति॥")।

बीलवर्षवस्त्राच यथा। स्रतः १ प्रीवालम् २

दूर्वा १ वालस्यम् ८ वृधः ५ वंद्रादुरः १

सर्कतः २ दल्लभीलम्भातः ८ द्रश्याचारीमि